

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ

— Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ μεγάλη φροντίς τοῦ βίου, ἡ ζωὴ τῆς ζωῆς : Ὁ Κοππέ, ὁ ἀδρὸς ποιητῆς τῶν γυναικῶν τὸ ἔγραψεν :

Et l'amour est la grande affaire de la vie.

— Μενεξέες—Ἴον—Violette : Σύμβολον τῆς ἀγνότητος, τῆς σεμνότητος καὶ τῆς μετριοφροσύνης. Μυθολογεῖται, ὅτι παρ' ὀλίγον γὰ φάγη τὴν χρυλόπτην ὁ Ἥφαιστος παρὰ τῆς Ἀφροδίτης, ἀλλὰ θεὸς στέφανον ἴων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐξημένησε διὰ τοῦ ἀρώματός των τὴν θεὰν τοῦ κάλλους—Ἑλληνικοὶ στίχοι περὶ ἴου δὲν ἀναφέρονται ἄξιοι αὐτοῦ. Γαλλικοὶ ὠραῖοι εἰσιν οἱ τοῦ Ratisbonne, οἵτινες ἀναφέρουσι τὴν γλυκεῖαν ἱστορίαν, καθ' ἣν ἡ Χλωρίς ἀφ' οὗ ἐπλήρωσε δώρων τὸ Ἴον, ἐρωτᾷ πάλιν αὐτὸ μετὰ στοργῆς τί θέλει ἀκόμη : Καὶ ἀποκρίνεται τὸ μετρίοφρον ἄνθος :

Un peu d'herbe pour me cacher.

— Δὲν ὑπάρχει γλυκυτέρα ἀπόλαυσις τῆς καλλιεργείας τῶν ἀνθῶν. Συχνότατα συμβαίνει, ὥστε νὰ προσομοιάζη τις τὸ εἰλικρινῶς ἀγαπώμενον ἀντικείμενον πρὸς τὸ ἄνθος τὸ ὁποῖον προτιμᾷ.

— Τὸ ῥόδον ἀνέκαθεν ἠγαπήθη, ἡ δὲ ποίησις ἀφιέρωσεν εἰς αὐτὸ τὰς συμπαθεστέρας στροφάς. Πολλοὶ ἀγαπῶσι τὰ χρυσάνθεμα, ἄλλοι ὅμως τὰ εὐρίσκουσιν ὡς ἄνθος κουτόν, ἄνευ ἰδέας καὶ πόνου. Ἀληθές εἶναι, ὅτι ἄνθος ἄνευ μύρου δὲν δύναται νὰ ἔχη ψυχὴν.

— Αἱ μέλλουσαι γενεαί, ἀναφέρει ἀπαισιόδοξος συγγραφεύς, δὲν ἔκαμαν εἰς ἡμᾶς οὔτε καλόν, οὔτε κακόν, ἡμεῖς ὅμως ζημιοῦμεν ταύτας καὶ τὰς ἀδικοῦμεν μεγάλως. Σπαταλῶμεν, λέγει, τοὺς πόρους τῆς γῆς καὶ προεξοφλοῦμεν, ὡς παρὰ σκληρῶν τοκογλύφῳ τὸ μέλλον τῶν μεταγενεστέρων.

— Τὸ ἀνθρώπινον γένος τῆς σήμερον, μεγαλαυχοῦν ἐπὶ τῇ κληρονομίᾳ πασῶν τῶν γενεῶν λόγῳ νοημοσύνης, δαπανᾷ ἑκατονταπλάσια σχεδὸν πλεον τῆς μερίδος του ἐκ τῶν πόρων τοὺς ὁποίους, ὡς κληρονόμος ὄλων τῶν γεωλογικῶν αἰώνων, ἔλαβεν ὡς παρακαταθήκην καὶ διὰ τὰς μελλούσας γενεάς.

— Οὐδεὶς ἐτόλμησέ ποτε νὰ διαμφισβητήσῃ τὴν ἐκπολιτιστικὴν ἐπίδρασιν, ἣν ἐξήσκησαν τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἐπὶ συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος.

— Ἡ λατρεία πρὸς τὴν ἑλληνικὴν τέχνην οὐδέποτε γηράσκει. Πιλλάκις ἐγένοντο ἀπόπειραι κατ' αὐτῆς, ὑπὸ θρησκευτικῶν καὶ ὑπὸ κοινωνικῶν ὀργανισμῶν, ἀλλὰ πᾶσαι ἀπέτυχον. Τὸ κράτος τοῦ Ἑλληνικοῦ Βίου ἐπὶ τὸν θαυμασμὸν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου μένει ἔσαε ἄκμαϊόν, ὀσημέραι δ' αὐξάνεται, καθόσον καθ' ἐκάστην, ὅσα αἱ μελέται εὐρύνονται καὶ νέα ἀποκαλύπτονται ἐν αὐτῷ θέληγτρα καὶ νέα χάριτες. Τοῦτο ἀκριβῶς τὸ κύριον προσὸν τῆς ἀληθοῦς καλλονῆς τῆς ὄντως ζωῆς.

— Τὰ βαθύτερα δάκρυα εἶναι τὰ δάκρυα τῆς ψυχῆς.

— Ἔθνος τι ὀπισθοδρομεῖ, ὅταν δὲν προδεύῃ πλέον.

— Ἐν τῇ κρίσει πολλῶν αἱ γυναῖκες θεωροῦνται *νικέλια* κυκλοφοροῦντα πανδῆμας, διὰ τὴν ἄμεσον ἀνάγκην τῶν περισσοτέρων.

— Τὸ χείριστον ἔργον τοῦ Δημιουργοῦ εἶναι ἡ περθερά.

— Τρία εἶναι τὰ κακὰ εἰς τὸν κόσμον. Τὸ πῦρ, ἡ γυνή καὶ ἡ θάλασσα. Τὸ πῦρ καίει τὰ δάση, ἡ γυνή τὸν ἄνδρα, καὶ ἡ θάλασσα καίει καὶ αὐτὴ ὅταν προκαλῆ λεμβοδρομίας.

— Ὑπάρχουσι συμφοραὶ ἐν τῷ βίῳ, ὧν ἡ λεπτομερὴς ἀναγραφὴ ἠδύνατο νὰ καταβιβᾷ τὸ εὐγενὲς τῆς φιλανθρωπίας ἔργον ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς ἀρετῆς εἰς τὸ χθαμαλὸν ἔδαφος τῆς ἀναποδράστου ἀνάγκης.

— Τὸ ἐκ τοῦ χαρτοπαιγνίου κέρδος εἶναι πάντοτε χωρὶς ἄξίαν καὶ ἀποκτᾶται διὰ τῆς ζημίας τοῦ ἄλλου.

— Συγγραφεὺς τις ἀποφαίνεται, ὅτι καὶ οἱ λωποδῦται τοῦ χρηματιστηρίου— οὕτω ὀνομάζει τοὺς χρηματιστάς—χαρτοπαίχται εἶναι καὶ αὐτοί.

— Ἡ τοῦ καθήκοντος ἐκπλήρωσις καὶ ὁ ἄμεμπτος βίος τυγχάνουσι πάντοτε ἐν τῇ κοινωνίᾳ βαθείας καὶ ὀφειλομένης τιμῆς.

— Αἱ χίμαιραι εἶναι αἱ χρυσαλλίδες τοῦ ἔαρος τῆς ζωῆς.

— *Γαλλικὴ ἀβρότης.* Ἡ Κυρία : Συγγνώμη, ἐπάτησα τὸ πόδι σας. Ὁ Κύριος. Τίποτε, ἐντελῶς τίποτε, Κυρία, ἐγὼ πταίω ποῦ ἔχω πόδια.

— Κατὰ τινα γνώμην ἡ ἀπαισιοδοξία εἶναι στομαχικὸν νόσημα.

— Ὁ Γάμος εἶναι δηλητήριον, οὐ ἀντίδοτον εἶναι ἡ προίξ.

— Κρίνων τις ἀπαθῶς τὰ παρ' ἡμῖν δὲν δύναται ἢ νὰ συστήσῃ ὀλοψύχως τὰς ἐξῆς γραμμάς.—'Ανάγκη νὰ ἐπανάλθωμεν εἰς νηφαλιώτερον βίον, μετριάζοντες πρωτίστως καὶ μάλιστα τὴν ἠθοφθόρον πολυτελείαν καὶ χλιδὴν.—'Ἡ κατ' ἐπίφασιν εὐημερία καὶ εὐδαιμονία, ἡ ἐπίδειξις δηλαδὴ βίου κατὰ τὸ φαινόμενον μὲν λαμπροῦ, κατ' οὐσίαν δὲ σαπροῦ εἶναι κακὸν ἐκ τῶν βλαβερωτάτων.—'Ο πειρώμενος νὰ φανῆ ἐν τῇ κοινωνίᾳ πλέον ἢ ὅ,τι εἶναι, ἀδικεῖ ἑαυτὸν οὐχ ἧττον ἢ τὴν κοινωνίαν. Πᾶς τις ὀφείλει νὰ φαίνεται οἷος πράγματι εἶναι.—'Ἡ μονομερὴς κατὰ τῆς πολυτελείας ἀντίδρασις, οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον συντείνει εἰς τὴν καταστροφὴν πολλῶν μικρῶν ὑπάρξεων, αἵτινες ζῶσιν ἐκ τῆς πολυτελείας ταύτης· ἀνάγκη νὰ ἐργασθῶμεν κατὰ τῆς φθοροποιοῦ ἐκείνης πολυτελείας, ἣτις ἀναγκάζει τὸν ἄπορον νὰ μιμῆται τὰς δαπάνας τοῦ εὐπόρου, λόγῳ ὅτι ἄνευ τῆς πολυτελείας ταύτης κινδυνεύει νὰ μὴ ἀπολαύῃ οἷας ἐκεῖνος ὑπολήψεως. Τὸ ἦθος καὶ οὐχὶ ἡ πολυτελεία τοῦ ἀνθρώπου παρέχει τὴν μόνην ἀληθῆ ὑπόληψιν καὶ τιμὴν.—Αἱ πρὸς τὰς προσόδους δυσανάλογοι δαπάναι εἶναι τὸ κύριον αἷτιον τοῦ οἰκονομικοῦ ὀλέθρου τῶν τε Κρατῶν καὶ τῶν ἀτόμων. Οἱ εὐπατρίδαι ἄς διδάσκωσι τὰ τέκνα των ἐμπορικὰ καὶ βιοτεχνικὰ ἐπιτηδεύματα· εὐπατρίδης προϊστάμενος σωφρόνως βιομηχανικοῦ ἢ ἄλλου ιδρύματος, τιμᾷ πρὸ παντός ἑαυτὸν καὶ τὸ γένος του.

— *Πρόσωπον τετράγωνον* μαρτυρεῖ ἄνθρωπον βέκτην, μὲ σταθερότητα χαρακτῆρος, ἣτις δύναται νὰ φθάσῃ καὶ μέχρι σκληρότητος. *Πρόσωπον τριγωνικόν* μαρτυρεῖ χαρακτῆρα ἰδιοβρύθμον καὶ ἔλλειψιν ἐπιμονῆς. *Ἀνθρωπος μὲ στρογγύλον πρόσωπον* κέχτηται συνήθως πολλὴν πρωτοτυπίαν μὲ ὠμοειδές, ἀστάθειαν, μὲ κωροειδές, δηλαδὴ λεπτυνόμενον πρὸς τὰ ἐπάνω, πνεῦμα πρακτικόν.

— *Οὐδέποτε μὴ ἐμπιστευθῆτε εἰς γυναικα μὲ ὠμοειδές πρόσωπον.*